

PLAIURI SĂCELEANE

REVISTĂ EDITATĂ DE ASOCIAȚIA CULTURAL-SPORTIVĂ "IZVORUL" - SÄCELE, ÎNFIINȚATĂ
ÎN ANUL 1922 și ÎNREGISTRATĂ LA JUDECĂTORIA BRAȘOV, SUB NR. 15553, DIN 08.03.1994,
cont nr. 4072996060012 B.R.D. FILIALA SÄCELE

ANIVERSARE LA SÄCELE - 75 de ani de la înființarea Asociației Cultural-Sportive "IZVORUL"

Este cunoscut de cititor că cele șapte comune care au constituit pesta Säcele - Brașov, au fost până la

1 Decembrie 1918, sub administrația puterii austro-ungare. La sfârșitul primului război mondial (1914-1916-1918), în urma conferințelor de pace desfășurate la Paris (1920), Saint Germain (1920) și Trianon (4 nov. 1920), s-a hotărât de către marile puteri aliate, de altfel cum era și firesc, ca Transilvania și celelalte provincii românești să aparțină țării mamă - România.

Säcelele, de la această dată, și-a văzut visul împlinit. Un suflu nou s-a creat, iar limba, portul și obiceiurile erau la ele acasă. Mare a fost bucuria mocanilor săceleni la acea dată. Năzuințele de progres și prosperitate, de o mai strânsă legătură ca patria mamă, ale săcelenilor din acea perioadă se regăsesc și în materializarea dorinței de a constitui atunci, în anul 1922, o asociație cultural-educativ-sportivă.

Împreună cu Casele de citire ce dispuneau de fond de carte, Izvorul a oferit tinerelui și nu numai, posibilitatea de afirmare și trăire a unor manifestări și sentimente patriotice, de cunoaștere a unor valori culturale românești și universale.

Grupul de initiativă alcătuit din frații Petre și Gigi Colia, V. Stroe, frații Aurel și Victor Secăreanu, Gr. Dragoș, V. Jinga, frații Butu, Ionel Carpin, I. Tarăș, I. Popaea, Matei V., I. Bodeanu, și alții, și-au propus un plan ce viza obiective cultural-sportive.

Prof. Victor M. CARPIN
(continuare în pag. 2)

MOCANII SÄCELENI ÎN RĂZBOIUL DE ÎNTREGIRE A NEAMULUI

"Poporul român este un popor născut în libertate și căruia această condiție de libertate îi este elementul primordial și absolut pentru viață".

Nicolae Iorga

Într-adevăr, întreaga noastră existență este străbătută de ideea libertății, de lupta pentru libertate.

Drama românilor ardeleni în primul război mondial a fost obligația de a lupta în armata austro-ungară pe diferite fronturi, din Galicia până în Italia, dramă magistral redată de Liviu Rebreanu în "Pădurea spânzuratilor". Nu a fost numai drama noastră, ci a tuturor etnilor asuprute din apusul imperiului.

Mocanii săceleni, datorită oieritului, aveau legături directe cu Țara, mulți dintre ei stabilindu-se în Vechiul Regat, sau având legături strânse de rudenie, prietenie, relații de afaceri. Granița era numai artifici-

cială, neafectând cu nimic ideea identității de neam, de limbă, de aspirații. Si Marea Aspirație a tuturor românilor a fost Unirea. Marea Unire.

Marile idei se clădesc prin jertfe. Este jertfa de sine pentru marele ideal național. Nenumărați mocanii săceleni au luat parte, în armata română, la lupta pentru eliberare a Ardealului. Cele două trecători Bratocea și Predeluș au fost fortificate de trupele române din Divizia V. Ostasii care au atacat pe aici au fost în mare parte prahoveni, dar și săceleni, pentru că aceștia cunoșteau mai bine topografia locului. După o deplasare grea pe Valea Doftanei, drumul fiind aproape impracticabil, trupele române atacă trupele dușmane, care se retrag în dezordine. Atacul a durat puțin, trupele inamice gândindu-se să opună rezistență la liziera de est a Satulungului. Cu ajutorul artileriei și apoi a trupelor de infanterie, armata română înfrângă rezistența dușmanului. În ziua de Sfânta Maria, 15 august, la ora 6 dimineață, armata română intră în Satulung, primită cu entuziasm de mocani și de fete în costume tradiționale. Este o bucurie de nedescris, așa cum își amintește un participant, Traian I. Butu: "Se încinge hora, ca simbol al biruinței, al Unirii". Trebuie să amintim că după retragerea tru-

DIN SUMAR:

Lumina cărturilor săceleni	pag. 2
Plaiuri Săcelene Retrospectivă	pag. 4,5
Nașterea Domnului - Înnoirea omului	pag. 7
Scena săceleană	pag. 7
Comunicări ce se vor prezenta în cadrul Simpozionului "Izvorul - cultura și tradiție"	pag. 7

ANUL XI

(Serie nouă)

Trimestru IV - 1997

Nr. 14

SÄCELELE ÎN EVENIMENTELE MARII UNIRI DIN ANUL 1918

Prof. Emilia Rodeanu și Prof. Andronic Moldovan

În ziarul "Adevărul" din 21 oct./3 nov. 1918, consemnându-se constituirea Consiliului Național Român Central, se declară concis: "Revoluția a învins... Popoarele subjugate au scuturat jugul robiei... Români din Ungaria și Transilvania și-au constituit... unicul for care reprezintă voînța poporului român și se bazează pe libera hotărâre asigurată de curentul vremii și de voînța popoarelor libere".

Aici, la Säcele, condițiile în care s-au petrecut evenimentele revolutionare din timpul Marii Uniri au avut și specificul lor local. Constanța de natură economică întreprinse de autoritățile austro-ungare i-au determinat pe mulți mocani săceleni să plece cu turmele în Dobrogea, Tara Românească și Basarabia, fiindcă acolo erau pășuni bune și ieftine, scutiri de impozite, vorbeau aceeași limbă, practicau aceeași religie. Mocanii plecați acolo se simțeau între frați. Unii s-au stabilit pe acele meleaguri ca gospodari, negustori, oameni de afaceri. Tranșumanța mocanilor săceleni a fost atunci un factor de cunoaștere și conlucrare reciprocă între ținuturile românești, cultivându-le dorul de Unire Națională.

Marele istoric N. Iorga a descifrat rolul mesianic al săcelenilor în actul Unirii. "Mocanii Säceleni sunt înainte mergători ai Unirii tuturor Românilor"¹⁾. Säcelenii, stabiliți pe acele meleaguri, "le-au făcut mai roditoare, aducându-și lor și localnicilor prosperitate economică. Odată cu el, în acele locuri s-a răspândit și statomicitul românesc, datini și cântecele care se mențin și astăzi în satele Dobrogene"²⁾.

1) - Istoria României-Crestomatie-Buc. 1981, pag. 228-229.

2) - N. Iorga - "Istoria comerțului românesc" - Buc. 1915, pag. 39.

3) - R. Cârmă "Mocanii din Dobrogea" - Viața Säceleană Nr. 1/1930, pag. 27.

(continuare în pag. 3)

pag. 3)

pelor române, mulți mocani au avut de suferit pentru manifestația lor de bucurie. În armata română care a intrat în Säcele, se găseau mulți mocani, este drept, grade inferioare, dar în bateria a IV-a se afla sublocotenentul Eugen St. Butu, din Satulung, mort în Moldova, răpus de tifos. Säcelenii l-au recunoscut, de asemenea, pe soldatul Pascu din Cernatu, mort ulterior pe front.

Prof. Ilie CUJBĂ

(continuare în pag. 3)

PROGRAMUL MANIFESTĂRILOR

ANIVERSARE - <<IZVORUL>>

LA 75 DE ANI (1922 - 1997)

I. Vizitarea expoziției organizată la Clubul S.C. ELECTROPRECIZIA S.A. în zilele de:

Vineri: 19.12.1997

orele 10,00 - 18,00

Sâmbătă 20.12.1997

orele 10,00 - 18,00

II. Simpozion pe tema:

Izvorul 75 de ani: Tradiție și cultură săceleană, la Clubul S.C. ELECTROPRECIZIA S.A.

Sâmbătă 20.12.1997

orele 15,00 - 18,00

III. Manifestări sportive: săh, tenis de masă, la Clubul S.C. ELECTROPRECIZIA S.A. în perioada 11.12.1997 - 18.12.1997.

Comitetul de organizare

ANIVERSARE LA SĂCELE-75 de ani de la înființarea Asociației Cultural-Sportive "IZVORUL"

continuare din pag. 1

Formațiunile de cor bărbătesc, echipa de teatru, organizarea de manifestări menite să evidențieze portul și dansurile mocănești, prezentarea de conferințe susținute de intelectualii săceleni și de alii mulți invitați, participarea în masă la Casele de călărie, au fost unele din activitățile desfășurate pe linie culturală.

În sport, "Izvorul" și-a propus, de la înființare, și a realizat pe parcurs activități la disciplinele de fotbal, volei, oină și ski.

În ciuda greutăților cu care s-a confruntat, s-a reușit ca în scurt timp să se obțină rezultate remarcabile. Trebuie subliniat faptul că asociația a primit sprijinul material, atât de la oficialitățile locale, cât și de la filii săcelenilor - mocani și negustori, răspândiți pe întreg cuprinsul patriei.

Apariția revistelor, "Viața săceleană" și apoi a "Plaiurilor săcelene", având ca redactor pe Victor Tudoran, a creat un nou cadru de afirmare, impresionând totodată activitățile cultural-sportive, dând posibilitatea de a se cunoaște și a se contura o faimă a Săcelenilor.

Brașovul vedea în perioada anilor 1930-1940, în asociația "Izvorul" un potential participant și concurent la viața cultural-sportivă din zonă.

Echipa de glorie la fotbal din acea perioadă avea în componentă pe P. Moga, V. Tudoran, V. Papuc, V. Fugaciu, I. Tuțuianu, P. Schiau, I. Bodeanu, I. Bujilă, I. Săvulescu, frații A și G. Moarcăs, G. Tuțuianu, G. Butu, G. Cristoloveanu, Titi Munteanu, V. Moroianu, și alții. Baza materială a fost asigurată în principal prin participarea benevolă a săcelenilor.

La amenajarea terenului și a tribunei, un ajutor substanțial l-a acordat notarul G. Mihăilă și ing. Ionăț Zamfir. Sedile asociației au fost la Casa de Cetire, Casa Găvrus, și Casa Costea Păltănea.

Nu puține au fost participările echipelor cultural-sportive. Astfel, în perioada anilor 1937-1939, "Izvorul" și formațiile din Satulung au participat de mai multe ori la Brașov, în cadrul unor concursuri de etnografie.

La primirea familiei regale s-au apreciat în mod deosebit costumele mocănești și-n special a celor de femei, carele alegorice cuprindând ustensilele și operațiile de prelucrare a lănei, precum și turmele de oi, care încheia coloana.

În perioada anilor 1940-1945, "Izvorul" avea la cărmă pe destoinicul N. Brânduș, ajutat de V. Secăreanu, V. Oprescu, G. Brăiliu, N. Pricop, Gh. Bucurenciu, I. Vlad, Gh. Pande, St. Comșa, subsemnatul și mulți alții. În această vreme s-au desfășurat activități sportive pe linie de fotbal, participând la campionatul județean, și-n cadrul sporurilor de iarnă, când s-au organizat concursuri de ski și scoala de ski, având ca îndrumători și organizatori pe A. Oprescu și mai târziu pe I. Tocitu.

La sfârșitul celui de-al doilea război mondial asistăm la un nou impuls al școlii cultural-sportive la Izvorul. Echipa de fotbal la acea oră avea în componentă pe I. Pasăre, St. Poenaru, N. Cazil, I. Pușcaș, I. Ores, P. Boros, N. Gologan, E. Alexandrescu, A. Seitan, N. Bratu, E. Petruț, St. Comșa, M. Taraș, G. Taraș, Al. Bucurenciu, I. Vlad, P. Niculescu, I. Teleanu, T. Peteu, Cristea V., G. Jinga, V. Serbănescu, subsemnatul și talentul M. Iordache.

La competițiile susținute acasă, în județ și în regiune (Sibiu, Sighișoara, Comandău, Câmpina), echipa a obținut rezultate notabile. Cele mai tumultuoase confruntări din acea perioadă au fost cele cu echipa de fotbal a întreprinderii Electroprecizia.

Pe linie culturală să remarcă în această perioadă susținerea de către artiștili amatori din cadrul Izvorului a spectacolului teatral "Citadela sfârșită" de H. Lovinescu, spectacol regizat de Marius Pepino și premiat la nivel de zonă.

De recunoscut faptul că-n această perioadă, Izvorul a avut în frunte un desăvârșit organizator, pe nume

Al Delu Bucurenciu. Acesta prin puterea de care a dat dovadă, prin dorința fierbinte de a duce și ridică stacheta activităților A.C.S. Izvorul, a organizat și susținut nenumărate manifestări. Sintilile, maialurile, întâlnirea cu oamenii de știință și cultură, expoziții etnografice, seratele, balurile au fost tot atâtea priljuri de afirmare.

Izvorul a trăit acum o adevărată perioadă de glorie. Anii 1960-1970 au înregistrat o stagnare a activității, ca apoi să urmeze și să prefigureze o întrerupere. Desigur, starea de fapt a acelor timpuri trebuie înțeleasă, dar nu acceptată, prin aceea că perceptele comunismului ce se instalase și căuta să se consolideze, nu admiteau asocierea de persoane ce-si propuneau promovarea valorilor naționale și dezvoltarea unor simțăminte patriotice.

Cu toate acestea tineri ca D. Zamfir, I. Eftimie, G. Bucurenciu, frații Taraș și alții, au continuat activitățile în cadrul echipei de fotbal, în ciuda greutăților și obstacolelor.

După 1950, echipa a fost la un pas de dispariție, fiind considerată în anumite cercuri drept o echipă reacționară! Eforturile lui Delu Bucurenciu ne-au menținut în competiție - campionatul regional - dar sub denumirea de RECOLTA Săcele. De prin 1963 titulatura s-a schimbat din nou, în UNIREA. Nu s-a putut reveni la denumirea de Izvorul din motive pe care nu le cunoștem. A fost o perioadă grea, dar frumoasă, cu multe meciuri memorabile, cu foarte, foarte mulți spectatori. Prin efortul lui Dadi Taraș am beneficiat o perioadă și de serviciile unui antrenor calificat. Modificările administrative, desființarea raioanelor și a regiunii, ne-au adus cu deplasările mai aproape, deplasări pe care mult timp le-am făcut cu un camion cu covitir de la ICIM.

Dorința noastră a fost să menținem echipa până în anul 1972, când urma să aniversăm 50 de ani de la înființarea Izvorului și am reușit.

După revoluție, atunci când s-a putut în luna martie, anul 1994, Izvorul a fost reînființat și reorganizat. Grupul de inițiativă pentru această acțiune a fost alcătuit de D. Zamfir, E. Alexandrescu, O. Taraș, C. Roșuleț, N. Eftimie și subsemnatul. Ca prim obiectiv a fost reapariția revistei "Plaiuri Săcelene". Până în prezent a ieșit de sub tipar cel de al 14-lea număr. Cu acest prilej aducem vîi multumiri participanților la redactarea Gazetei, persoanelor care colaborează prin articole și materiale, precum și membrilor cotizații.

Subliniem faptul că de la reînființarea Izvorului, am primit sprijinul și ajutorul organelor locale:

Primăria, Consiliul Local și Uzina Electroprecizia Săcele.

Am considerat că acum, la împlinirea celor 75 de ani, de activitate a "Izvorului", să facem cunoscut cititorului, etapele și rezultatele cele mai semnificative. Desigur, un material de acest gen nu poate cuprinde și epuiza paleta activității și a rezultatelor etapei traversate - Condeul nu poate primi decât în parte rolul, oportunitatea, sinceritatea înființării atunci în 1922, a uneia dintre cele mai vechi asociații cultural-sportive, din mediul rural în țara noastră. Efectele acestui mare act s-au adeverit în timp și vor continua să dăinuască. Am putea afirma și susține că-n afara muncii și activității desfășurate de mocanii săceleni, A.S.C. - "Izvorul" și revista "Plaiuri Săcelene" au contribuit din plin la educația și aprecierea oamenilor de pe aceste platouri.

A.S.C. Izvorul a constituit deci curba de afirmare, de educație, de progres, de formare a săcelenilor. Astăzi, la aniversarea celor 75 de ani de activitate a acestei asociații, constatăm cu satisfacție că "Izvorul" a constituit facla ce a jalona drumul spre lumină și progres ai săcelenilor. Se impune să aducem un viu omagiu pionierilor și înaintașilor. Fie că faptele înaintașilor să constituie călăuză pentru cel ce vor urma.

Dorim și credem că aniversarea unui secol de activitate a Asociației C.S. "Izvorul", va marca rezultate și împliniri mărețe deopotrivă pentru Săcele, cât și pentru urmași.

Prof. V. M. CARPIN,
Președintele Asociației Cultural-Sportive
"IZVORUL" Săcele

"LUMINA CĂRTURARILOR SĂCELENI"

"...dar eu,
eu cu lumina mea sporesc a lumii taină..."
Lucian Blaga

Prin viața aspiră, pândită la tot pasul de numeroasele primejdii și neprevăzut, mocanii săceleni s-au simțit firesc alături de frații din "Tară", deoarece împreună cu ei au avut de apără aceleasi modește dar trainice sălașuri, aceeași limbă unitară și aceleasi obiceiuri moștenite și păstrate cu sfintenie.

Nici o granită vremelnic ridicată de altii nu-l-a putut despărți și nici vicleni definitiv, pentru că aveau ei o armă tenace și temută: credința ortodoxă străbună, datina și firea mândră ce nu s-au lăsat ademenite.

Poate de aceea, românii săceleni au întâmpinat cu speranță progresul lumii moderne prin îmbrățișarea învățăturii, dându-și odrasile la școli înalte întru luminare și aleasă creștere.

E cunoscut faptul că Săcelele Brașovului au imbogățit spiritualitatea românească cu nume de rezonantă și cuvenit respect ca cele ale episcopului FILOTEI al Buzăului (1800-1860), pe numele de mirean, originar din Săcele, de Dimitrie Pârșoiu, unul dintre vrednicii viădici unioniști, luminată față bisericească despre care se spune că "Multă însoflătură avea pentru Unirea Principatelor", ale poetului și publicistului NICOLAE NICOLEANU, trăitor la lași, dar născut la Cernatu-Săcele în familia Tomoșoiu. Despre el, G. Călinescu spune că îl anticipatează pe marele Eminescu în privința ironizării "sufletelor sceptice" ale poetilor mărunti, de dusină.

Se cade să-l amintim, cu adâncă veneratie, pe episcopul academician NICOLAE POPEEA al Caransebeșului.

În studiu "Mocanii săceleni ca element de unitate și expansiune națională", profesorul săcean Al. Stroe-Militaru, susține că "... Pe la 1845 pe când Popaea (vlitorul episcop) studia la Cluj, se aflau mulți studenți români care nu știuau română", ca atare "... Popaea, Bucur Găitan, Radu Popaea, Ieremia Verzea și Constantin Pantzu, împreună cu alții, între care se afla și Avram Iancu - eroii de mai târziu, au pus bazele unei societăți de lectură...".

Împreună cu istoricul ardelean Al Papiu-Illarian, intelectualul săcean contribuie la înființarea unei foi-manuscris intitulată "Aurora" sau "Zorile" cu program în slujba idealului național.

La Săcele (Cernatu) au văzut lumina zilei și frații ALEXANDRU și IOAN LAPEDATU (1876).

Primul, renomut istoric și om politic liberal în perioada interbelică a fost membru și chiar președinte al Academiei Române. Luptător neînfricat pentru idealurile Unirii Mari de la 1918, profesorul universitar ALEXANDRU I. LAPEDATU, a sfârșit tragic în odioasa temniță a Sighetului (1950), acolo unde au fost exterminați adevărații martiri ai neamului, floarea intelectualității românești. Fratele său geamăn, IOAN I. LAPEDATU, profesor și strălucit economist, a îndeplinit importante demnități în stat.

O personalitate adeseori evocată de săceleni, e și aceea a venerabilului profesor NICOLAE R. COLGEAG (n. 1863), unul dintre renumiții dascăli ai neamului pe care i-a dat Săcelele învățământului și culturii naționale.

A funcționat la reputatul liceu bucurăștean "Gheorghe Șinca", și el este acela care a botezat respectiva instituție cu numele marelui corifeu al Scolii Ardelene. Pensionar fiind, prof. Colceag a donat o impunătoare clădire (n.n. actualul Spital Orășenesc Săcele), în sprijinul înființării unui cămin (sanatoriu), carea avea caritabilă misiune prin anii '30 - de a-i ajuta pe elevii proveniți din mediul muncitor, bolnavi sau handicapăti din punct de vedere social.

Tot la Săcele s-au mai născut cunoscuți și vrednici de laudă profesori universitari VICTOR JINGA - autorul exagenezei "Probleme fundamentale ale istoriei Transilvaniei" (în două volume) și GHEORGHE DRAGOS - economiști de frunte ai Academiei brașovene și ai țării, luptători neobosiți pentru progresul economic și social al așezărilor săcelene.

Prof. Liviu Nicolae DĂRJAN
(continuare în pag 6)

MOCANII SĂCELENI ÎN RĂZBOIUL DE ÎNTREGIRE A NEAMULUI

Continuare din pag. 1

Trebuie neapărat să amintim de jertfa celor doi învățători români bucovineni care, fiind încorporați în armata austro-ungară, refuză să lupte împotriva fraților români. Cei doi sunt împușcați în octombrie 1916 și aruncați în gropile săpate de ei însăși. În memoria acestora a fost înălțată troiță de la biserică "Sf. Adormire". Pe troiță sunt gravate numele săcelelor ce și-au dat viața în cele două războiuri.

Un alt brav erou săcelean este Ion Aldea, care și-a dat viața la Mărăști, străpuns de baionetă dușmană, ca și Stefan Orjan (Herjenescu) cu ambele picioare perforate de un obuz, tot la Mărăști. Peste douăzeci de fii ai Săcelor au căzut eroii în luptele de la Mărăști. Între acești bravi se află locotenentul Gh. Lupescu, sublocotenent Gh. Papuc sau soldații Radu și Staicu Băncilă, Ioan Trâmbițaș, Vasile și Constantin Ciobanu și mulți alții.

Este de reținut faptul că primul ofițer erou mort în războiul Sfânt de întregire a neamului, a fost un săcelean. Este sublocotenentul Paul A. Pantu, student la filosofie în București, fiul lui Alexe Panțu din Turcheș. Sublocotenentul român, cade răpus de gloanțe la 15 martie 1916 și este înmormântat în cimitirul eroilor de la Petroșani.

Unul dintre eroi războiului de întregire este majorul aviator Ioan S. Penes, născut la 10 iunie 1892, în Satulung. Ofițer în armata română, participă la campania din Bulgaria (1913), iar în 1916 ca aviator întreprinde nenumărate misiuni de recunoaștere peste Carpați. Este rănit în 1917, dar continuă să lupte. Faptele sale de bravură sunt admirate de toti. Este decorat cu ordinul "Mihai Viteazul" și apoi cu "Virtutea aeronautică". După război este director comercial al societății de navigație "Air France" din București. Este înmormântat în 1935, cu onoruri militare, la cimitirul Ghencea.

Nici săcelenii rămași acasă nu sunt mai prejos decât cei de pe câmpurile de bătălie. După cum își amintea prof. Gh. Dragoș, distins intelectual al Săcelor, în 1916, înainte ca armata română să treacă a doua oară Carpați, se înființează în Săcele "gărzile naționale", iar în biserică "Sf. Adormire" din Satulung are loc slujba de sfintire a drapelului național, când într-o atmosferă plină de înșufletire, bătrânelul Gheorghe Colceag a cântat "Deșteaptă-te, române!". "De-așa vremi se-nvrednică cronicarii și rapozii" spune Eminescu. Cei de astăzi să fim nu numai mândri, dar mai ales demni de jertfa înaintașilor.

prof. Ilie CUJBĂ

SĂCELELE ÎN EVENIMENTELE MARII UNIRI DIN ANUL 1918

Prof. E. RODEANU și A. MOLDOVAN

Continuare din pag. 1

Pentru mocanii plecați în Tară cu afaceri și cei rămași acasă la Săcele, Unirea a fost o cauză vitală, dorită cu ardoare și sustinută până la sacrificiul suprem.

La Brașov și în localitățile din jur, în anul 1916, când armata română a trecut Carpații, localnicii români au primit-o cu entuziasm și căldură sărbătoarească. Când oștile române - înfrânte temporar - s-au retras spre Regat, autoritățile regimului dualist din Ardeal au trecut la represiuni dure asupra celor ce s-au bucurat la sosirea trupelor române. Pentru că au jucat "Hora Unirii", și au oferit flori soldaților români, au cântat cântece românești și le-au oferit alimente, femei, bătrâni, și tineri neincorporabili au fost târâti în tribunale și condamnați la închisoare. Însăși mama autoarei acestor rânduri - Taraș Paraschiva - a fost reținută la Cluj la închisoare, timp de 6 luni pentru un astfel de delict. Preoții săceleni Radu și Victor Popaea, învățătorii Alexe Verzea și Gabrea sunt semnalati în documentele vremii ca instigatori ai românilor, împotriva autorităților, acestia având preocupări de informare și organizare a românilor, pentru sprinjirea Unirii. În arhivele istorice de la Brașov (Dosar 2381/1918), se arată că din cei 1680 bărbați din județ înrolați în armata română combatantă, peste 300 erau săceleni. Unii au căzut vitejște în luptele de eliberare de la Bratocea și Predeluș din apropierea Săcelor, alții mai departe, contribuind prin jertfa lor la realizarea Marii Uniri.

Urmașii lor - omagindu-le faptele de vitejie - i-au pomenit în rugăciuni, le-au dedicat ode și imnuri, le-au înălțat monumente ca semne de eternizare a numelor celor care și-au dat viața pentru întregirea țării.

În septembrie, octombrie și noiembrie 1918, comunele săcelene au cunoscut o viață politico-administrativă deosebit de intensă și agitată. Se constituie "Sfatul Național Român" din Satulung și Gărzi Naționale în cele 7 comune. De subliniat căteva aspecte caracteristice ale politicii și administrației românești din Săcele, în vremea aceea. Partidele politice, indiferent de culoarea lor, lucrau pentru Marea Unire. În organismele de conducere obștești au fost aleși oameni de vază și de omenie, cu demnitate neșirbită. Preoți, dascăli, juriști, funcționari onești față de țară și de cei care i-au ales. Purtau cu cinste titlul de demnitari pentru că aveau demnitate nepărată. Într-un proces ver-

bal de constituire a Sfatului Național (31 oct. 1918) se facea apel la organizare, la acțiune unită în cuget și simțiri pentru înfăptuirea idealurilor noastre naționale. Printre primele obiective, în atenția noii puteri locale (românești) se număra ordinea publică, asigurarea apărării vieții locuitorilor, a averii lor private și publice. În acest scop i s-a cerut Gărzii Naționale Române din comune, să conlucreze cu "Garda Națională Maghiară" încă în funcțiune, pentru stoparea și evitarea manifestărilor turbulentе - puține la număr - indiferent de natura lor.

La 5 noiembrie 1918, sub comanda demnitarului stegar Gheorghe Dragoș, intelectual de mare prestigiu, Garda Națională Română locală depune jurământul pentru a servi interesele neamului românesc. Semnificativ este faptul că autoritățile noii ordini, din prima zi a existenței lor, s-au gândit și au acționat pentru liniște și pace socială, pentru conlucrare cu toate neamurile pe care vremurile le-au adus pe aceste plaiuri, apărându-le laolaltă de orice vitregii. Interesant este faptul că, atunci în plină vîtoare politică, "Sfatul local" a luptat pentru dreptate la împărtirea bunurilor primite ca ajutare pentru nevoiași și pedepsirea drastică a abuzurilor.

Adunarea Națională de la Alba Iulia din 1 Decembrie 1918 a fost așteptată, pregătită și sărbătorită de săceleni cu toate onorurile. S-au făcut donații și subscrieri de valori bănești, în coroane, pentru procurarea drapelelor folosite la festivitate. Din județul Brașov au participat la Marele Sfat al Țării de la Alba Iulia 310 delegați din care 52 aleși în Consiliul Dirigent. Dintre acești 3 au fost săceleni: George Moroianu, secretar general la Afacerile Externe și Consilier Tehnic al Delegației României la Conferința de Pace de la Paris (1919-1920), Alexandru Ion Lapedatu, vicepreședinte al Consiliului Național Român și Consilier cu probleme istorice și etnografice din delegația Română de Pace de la Paris și Ion I. Lapedatu, secretar general cu finanțele.⁴⁾

Unirea din 1918, ca eveniment istoric pentru neamul românesc, s-a dovedit a fi prin consecințele sale, cu adevărat revoluționară. Ea a schimbat radical cursul istoriei noastre. Se cuvine să ne amintim cu pietate și mandrie, noi săceleni, de oamenii care atunci au trudit, au suferit și unii s-au sacrificat pentru Marea Unire. Cei care s-au bucurat atunci de marețul eveniment au știut cum să-l cinstească. Să le continuăm exemplul în aceste zile aniversare de la început de decembrie cu flori, cântece de glorificare și drapele naționale, arborate fără sfială, pentru a dovedi că n-am uitat de sacrificiile celor de odinioară și de trecutul nostru glorios.

4) Ștefan Pascu "Marea Adunare Națională de la Alba Iulia", Cluj 1968, Ed. Academiei, pag. 466.

Economi ...

Aniversarea celor 75 de ani de la înființarea Asociației Cultural Sportive "Izvorul" prelungește rememorarea selectivă a activităților destăvute în Săcele de această asociatie, care a strâns în rândurile săcălenilor, mai ales pe cei sinceri și dormici să se consacre o parte a timpului lor unor acțiuni cultural-sportive. Trebuie spus că prin înființarea "Izvorului" se confirmă o tradiție în ceea ce privește această orientare în Săcele.

Răsăind "Gazeta de Transilvania" din anii anteriori anilor 1921-1922, vom găsi informații referitoare la viața culturală săceleană.

"Gazeta de Transilvania" din 29 aprilie 1920, anunță că "Duminică, 25.04, a avut loc în Săcele, în Scoala Civilă de stat din Satulung, o V-a serbare literară. A asistat un numeros public... Di. prof. Nicolae Ilie a făcut o discursie despre "Insemnatatea mesenilor".

19 mai 1920... "Direcția Scoli civile de stat din Săcele, județul Brașov, la apelul adresat Domnului Director și bibliotecar al Academiei Române de a înlesni întemeierea unei biblioteci, de care se simte atâtă nevoie, la această scoală, primind gratuit 90 de

volumi editate de Academia Română, "lă roagă pe Domnul profesor Ioan Blanu să binevoiească și pe primii și pe această cale cele mai sincere multumiri". Schimbarea este semnată de Domnul I. Odor, directorul școlii și înărturiseste interesul săcălenilor pentru carte, deci pentru cultură.

20 mai 1920 "La biserică Sf. Adormire din Satulung, în cimitirul căreia se odihnesc cei opt eroi români "Ziua eroilor" s-a sărbătorit cu toată demnitatea. După terminarea serviciului divin "tot poporul s-a întrebat cu flori în mână spre aceste sfinte momente, unde preoții locali: Victor Popaea și Zenovie Popovici, împreună cu familiile profesor Ion Sechal au oficiat un solemn pametăs.

Aparilia și activitatea destăvute de "Izvorul" a continuat să reunescă pe săceleni, le-a oferit un cadru în care "să-și găsească rostul".

Seria veche a "Plaiurilor săcălene" păstrează mărturiile ale entuziasmului cu care s-a acționat în această associație.

Am pornit la drum, mici - aşa de mici chiar - că nu vom fi observați nici de numărul mare de reviste, cu pagini multe dar fără scriitori sau cu format îl lipsitan ca al nostru și poeti de viitor talent, nici de cititorul grăbit care se mulțumește să se informeze, privind doar vitrinele librăriilor.

Și ca să fim sinceri, o mărturisim de la început, nu regretăm.

Urmași ai mocanilor, legendarii cutreerători ai Bărăganului și stepelor căzăcești, avem cu totul alt scop.

Dacă rostul "Vieții Säcelene", revista cu care am pornit la drum în 1930, era de a cerceta trecutul, a trezi obiceiurile și a transmite specificul săcelenesc, rostul "plaiurilor săcelene" este de a reda - sub formă de informație prezentul și de a prevedea viitorul, care nu ne prea surâde.

Faptul că revista "Viața Säceleeană" a răposat, după numai doi ani de existență, nu se datorează nouă, iar necesitatea unei publicații, care să îndeplinească întrucâtva rolul predecesoarei, simtindu-se, am apărut noi.

Pe scurt, ne-am propus:

- să facem o legătură mai strânsă, între săcelenii răspândiți pe întinsul României Mari-mânați de nevoie unei noi și mai usoare existențe - și cei rămași acasă, cu amintirea celor plecați, precum și - să căutăm să găsim mijloacele ce împreună cu adevărății săceleni din cuprinsul acestei țări românești, preîntâmpinăm efectele viitorului, nefavorabile elementului românesc din acest colț pitoresc de țară.

Români săceleni de pe plaiurile acestei țări, cu nostalgia Säcelelor în inimi, a Säcelor în care ați copilărit și au văzut lumina zilei părintii, bunicii, moșii și strămoșii voștri, aveți datoria morală de a ne sprijini acțiunea, mai ales că numărul vostru al celor plecați - întrece cu mult cele câteva mii rămase încă în Säcele!

Iată pentru ce credem în existența "plaiurilor săcelene" (...) (Victor Tudoran - No 1)

VICTOR TUDORAN
redactorul revistei

(continuare)

(...) Nu putem afirma că actualmente nu există o legătură între săcelenii de aici și cei de aiurea dar aceasta se mărginește numai la simpla corespondență dintre părinți și copii, dintre rude și dintre prieteni.

Stim cu câtă nerăbdare și nostalgie primește scrisoarea bătrânească aducătoare de vesti din satul lor natal - săceleanul mânăt de valurile vietii printre străini - fie el comerciantul avut ori băiatul de prăvălie, fie studentul ori profesorul universitar.

Și în bătrâneasca scrisoare - cu litere ce par mai mult heroglife și cu adresa copiată cu sfîntenie după hârtia ce l-a lăsat-o fețelor la plecare - săceleanul îndepărtat găsește veșnic, măngâierea trebuitoare existenței lui.

Dar în afară de aceste simple comunicări scrise - dacă e să fim drepti - nu găsim - decât la o foarte mică parte - interes pentru Säcele.

ambele maluri, părți de ski-uri și sănușe, replantarea pomilor fructiferi pe străzi, amenajarea unui stadion pentru sporturi, construirea unui mare strand comunal, înfăptuirea unui muzeu al lalelor, biblioteci populare, încurajarea și organizarea turismului, precum și o propagandă serioasă prin presă.

Deși ni se par mai multe la prima vedere sunt totuși realizabile într-un timp scurt, deoarece nu putem avea intenția ca de la început, aceste înfăpturi, să fie complete.

Vom încerca să nota aici, ce s-a făcut, cine și ce a încercat să face și mai ales să se realizeze.

Între primele înfăpturi de mare importanță pentru dezvoltarea Satulungului trebuie mentionată amenajarea stadionului "Izvorul", datorită unui comitet compus în întregime din tineri entuziaști, precum și acordului dat de adevărății săceleni: D-nii Gheorghe Roșculeț și Traian Butu. Dacă până în vara anului '33 "Izvorul" era prima grupare sportivă din țară, înființată într-o comună rurală - datorită stadionului - este și cea dință grupare rurală din țară, care a participat în "Cupa României". Sună fapte de care orice Tânăr săcelean, trebuie să fie mândru.

În vara anului 1933, șoseaua județeană ce leagă Vălenii de Munte prin pasul Bratocea și Säcele de Brașov, adică porțiunea ce trece prin satele săcelene, la intervenția energetică a D-lui Gheorghe Roșculeț, cu concursul Primăriei Satulung și a Prefecturii Brașov, a fost bine reparată, înlesnind circulația pe o șosea ce rămasese complet neîngrijită după războul cel mare.

Lăsând la o parte aceste serioase realizări, vom căuta să rezumăm ce s-a încercat să se face, dar nu s-a amânat din diferite cauze.

Prin primăvara lui 1932, consiliul comunal în frunte cu D-l Ion Bucurenciu, a aprobat construirea de trotuar pe străzile principale, în cazul în care bugetul va permite Mirăi de înțelegerea consiliului, ne-am gândit să trece prin coloanele "Curentului" - al cărui corespondent în acea vreme era - și replantarea pomilor fructiferi de pe marginea străzilor, astă cum fusese pe vremuri. Dar replantarea și trotuarul nu s-au făcut, poate și pentru motivul schimbării consiliului comunei și pentru că bugetul nu a permis!

În iulie 1932, găsim noua comisie interimară instituită sub președinția D-lui Stefan Tudor, având ca membru și pe mult regretatul Tânăr săcelean Ionel Carpin. Sub presiunea acestor doi dregători comunalni și susținută de o parte de d-nii Gheorghe Roșculeț și Vasile Stroe iar pe de altă parte de toti membrii sportivi grupați în jurul asociației "Izvorul", comisia interimară aproba amenajarea unui parc, îngrijirea și amenajarea străzilor, facerea unor alei în pădurea de brad, precum și studierea constituiri unui strand. În calitate de cronicar obiectiv și fără a fi de vreo culoare politică, trebuie să menționăm și bunăvoița arătată de D-l Dr. Voicu Nițescu, pe acea vreme Ministrul la Agricultură și Domenii, în cedarea "pepinierelor" din "Grădina Domnească" pe seama comunei Satulung, pentru parc.

Aceste înfăpturi care ar fi așezat Satulung la un loc de frunte în sirul stațiunilor climaterice, nu au putut să fie realizate, decât într-o faarte mică măsură, intervenind alegerile comunale.

În altă ordine de idei, un muzeu săcelean,

Bostul nostru

Am dori deci ca pe viitor să publicăm ca informații, activitatea săcelenilor răspândiți pe plaiurile țării precum și activitatea intelectualilor din Säcele, realizările propuse, gândurile înfăptuite, fie pe tărâm economic, literar, politic, național și chiar sportiv.

Avem destui săceleni și în diferite ramuri de activitate, care cu ocazia sărbătorilor dau cu drag obolul lor pentru operele de binefacere din diferite orașe. De ce nu am crea un fond pentru săracii din Säcele, care - o spunem cu durere - nu sunt așa de puini.

Anunțăm pe toți săcelenii din țară că avem și noi în Säcele planuri de realizat, gânduri frumoase de înfăptuit, trebuințe ale vietii de mâine, dar mai ales săracii și nevoiașii noștri.

.... și poate bătrâna, care cu ocazia sărbătorilor a primit banul tău milostiv, a fost în trecuta vreme sora, verișoara, prietena, surata sau vecină cu mama, bunica sau străbunica ta, și rugile zilnice ale bătrânilor vor blagoslovi...

Dacă acestea vor deveni realizabile cândva, avem mulțumirea că primul punct din scopul revistei noastre a fost atins. (Victor Tudoran - No 2)

Mijloacele imediate - după modesta noastră părere - pentru preîntâmpinarea efectelor nefavorabile - lăsând la o parte crearea unei industrii temeinice, care ar necesita capitaluri mari - nu ar putea decât amenajarea Säcelor într-o stațiune climaterică. Tinând seama că majoritatea caselor sunt construite din piatră, cu încăperi mari, străzile și locuințele sunt cu lumina electrică, poziția Säcelor poate fi considerată ca una din cele mai pitorești din județul Brașov, cu clima plăcută și împrejurimi minunate pentru excursiuni, cu pădurea de brad aproape și cu traful relativ, este foarte usoară, accentuăm, transformarea Säcelor într-o stațiune climaterică model.

Dacă am mai putea conta pe o cât de mică bunăvoiță din partea conducerilor actuali ai satelor săcelene - înțelegem primarii și consilierii comunalni - și având în vedere că Säcele sunt deservite de două stațiuni de cale ferată - Dârste - Säcele și Brașov - care se bucură de 50% reducere atât în sezonul de vară cât și cel de iarnă, amenajarea lor în stațiune climaterică o putem considera ca rezolvată.

Natural că posibilitatea arătată mai sus poate singura pentru un moment eficace - nu este însă unică posibilitate, dar până la găsirea alteia - din sutele care vor fi existând - ne mulțumim să stăruim cu încăpătânare în realizarea ei. (Victor Tudoran - "Säcelele stațiune climaterică" No. 3).

(continuare)

(...) După ce am văzut din articolul precedent că Satulung posedă condiții naturale numeroase, pentru a deveni o bună stațiune climaterică, ne putem să seamă că de puține amenajări ar fi necesitat. Le putem nota pentru orientare: parcul comunal, alei pe

PLAIURI SĂCELENE - 1934 REINTEGRATIVA

este absolut necesar pentru a putea păstra și prezența vizitatorilor, valorile trecutului nostru bogat, care se pierd pe nesimțire și în mod iremediabil. Din încercările de acest fel putem aminti intenția Astrei-Săcele, care în prezent a rămas numai un început timid, realizat în mare măsură. După informațiunile ce le detinem, D-l George Moroianu, rector al Academiei de Înalte Studii Comerciale Industriale Cluj, intenționează aranjarea unui muzeu săcelean ce eventual va fi instalat chiar în casele D-sale părintești din Satulung. Ar fi un gest demn de reținut. Din partea revistei, putem anunța, cititorii că în toamna anului curent, săcelenii și viligaturiștii ce s-ar afla în Săcele, vor avea ocazia să vadă începutul muzeului ce ne-am propus pe lângă revista noastră.

GHEORGHE DRAGOS
colaborator
cronică economică

Spiritualitatea locală

Cunoașterea specificului local al stărilor sufletești este deosebit de importantă pentru înțelegerea și îndrumarea vieții unui sat, a unui oraș sau regiuni. Aparent, orizontul posibilităților noastre este nelimitat; suntem mânați să credem că ne este cu puțină orice și oricând.

Inventarierea posibilităților noastre la capătul unui răstimp mai îndelungat ne înfățișează însă cadre real în ce ne-am putut numai mișca și înfăptui; inventarul iluziilor, al încercărilor, al decepțiilor este întotdeauna mai lung decât cel al realizărilor.

Încercând să căuta pricina puținului făcut față de multul dorit și închipuit, nu ne este greu să aflăm că stările sufletești, ale noastre și ale grupului social din care facem parte, au fost piedici de căpetenie, stări sufletești pe care nu le-am fi cunoscut, ne-am fi putut orienta astfel ostenele și de bună seamă, cu alte rezultate.

În activitatea insului și a colectivității, lipsa de sincronizare - spre a folosi un termen tehnic la modă - între dimensiunile și natura eforturilor și proporția posibilităților, duce la irosiri de forță și la cimitire de iluzii mult dăunătoare progresului general al societății.

Trebue să cunoaștem sufletul, spiritualitatea locală pentru a ști cum, ce și când să acționăm. Componentele acestei spiritualități pot fi: gradul de receptivitate al ideilor, capacitatea de entuziasm, consecvența, măsura adaptabilității la idei și fapte noi, influența tradițiilor și a rutinei, dimensiunile individualismului și ale spiritului loial, natura scepticismului și a optimismului local, credințele despre oameni,

PLAIURI SĂCELENE - 1934 REINTEGRATIVA

ideile și faptele lor, adâncimea sentimentului religios și raportarea lui la îndrumarea vieții de toate zilele, seria prejudecăților și alte multe.

Cunoașterea hărții sufletului contemporan al săcelenilor ne-ar îngădui să desprindem calea dreaptă, luminoasă rodnică pe care ar trebui să fie îndrumată lumea aceasta, atât de complexă în structura ei spirituală și în năzuințele de tot felul. O stăruință în această direcție de cercetare o socotesc deosebit de folositoare pentru o închegare organică a viitorului Săcelor (...)

(Victor Jinga - No. 6)

**Tribunii de origine din Săcele
în revoluția din 1948**

(O scrisoare a răposatului episcop Nicolae Popaea)

Acum vre-o treizeci de ani, dorind să află de la un martor ocular câți și cine au fost tribunii din cele șapte sate ale Săcelor, care au luat parte sub conducerea lui Avram Iancu și Axente Sever la revoluția din 1848, ne-am adresat în acest scop ilustrului meu consătean Nicolae Popaea, vrednic episcop al Caransebeșului de atunci și membru al Academiei Române, care în această calitate, cât și ca valoros istoric și scriitor bisericesc, ca vicar general, vreo douăzeci și cinci de ani, al Mitropoliei Ortodoxe a Ardealului și câțiva ani ca președinte al partidului național român, - a lansat o dără luminoasă în istoria vieții noastre culturale și naționale. În afară de chestia tribunilor săceleni, am vrut să mai lămurească și o a doua chestiune și anume aceea privitoare la acei notabili consăteni ai noștri pe vremuri, care au luat parte la Adunarea de la Blaj din 3-15 mai 1848 și cine anume din Săcelele noastre au luat parte din cele două delegații: cea de la Viena condusă de Șaguna, spre a prezenta împăratului doleanțele românilor ardeleni și cea care a plecat după adunarea de la Blaj la Cluj sub conducerea episcopului Lemény, spre a adresa Dietei ardeleni protestul românilor împotriva unirii forțate a Transilvaniei cu Ungaria, pe care o votaseră ungurii. În fine cum știam din tradiții familiare, între participanții de la adunarea de la Blaj fusese și bunicul meu Radu Moroianu, care fusese și în delegație la Dieta de la Cluj, (și cum numele lui era

trecut în "Istoria Revoluției" lui Papu Ilarianu drept Radu Maioreanu în loc de Moroianu, am vrut ca regretatul arhiereu să mă lămurească în acest punct (...).

(...) "Cu mare placere deci iau condeul, ca să-ți dau deslușirile ce le-ai cerut cu prețuita epistolă în următoarele:

(...) Ad 1. - Că Radu Moroianu - după că îmi aduc eu aminte a fost Maronianu - nu a fost altul decât moșul D-tale: RADU MOROIANU frun-

tașul între fruntași săceleni, care împreună cu tatăl meu și cu Stan Seitan, tatăl lui Bucur de azi și încă cu unii s-au dus la adunarea națională de la Blaj în anul 1848, și de acolo în deputație la Cluj. Numele în Maroneanu sau

Maioreanu îl schimbă fiul lui sau Oprea (născ. la 1828 în Satulung, mort în Viena după terminarea studiilor juridice în 1855), fiind student pe atunci la Cluj; și dominind mania romanizării numelor. Aceasta o faceau toți tinerii pe atunci și unchiul dumisale Oprea și fratele meu Radu, însă

ZENOVIE POPOVICI, preot colaborator cronica religioasă

Ad. 2 - Eu am fost, în revoluție, tribun al Branului. De acest tribunat se țineau: întreg Branul vreo zece comune, apoi Zărnești, Râșnovul, Poiana Mărului, Vulcanul, Tohanul Vechi, Tohanul Nou, Cristianul, Ghimbavul, Codlea și Tânțarul.

Ad. 3 - Fratele Radu și unchiul d-tale Oprea, știi pozitiv, că încă au fost tribuni pe Târnave. Care și ele au fost tribunatele lor nu mai știi.

Ad. 4 - Câte în fine, și care anume au fost tribunatele și care și câți tribuni, nu-mi aduc aminte și nici nu le mai aflu însemnate nicăieri (...)"

Caransebeș 21 febr. 1901, N. Popaea, episcop.

În afară de cei trei tribuni din Săcele de care vorbește episcopul Popaea, a mai fost un al patrulea tribun Constantin Secăreanu tot din Satulung și acela, care mal târziu s-a stabilit ca avocat în Brașov (...).

Afără de cei amintiți: Radu Moroianu, preotul Neagoe Popaea și Stan Găitan a mai fost și Butanche (Butani) din Turcheș (...) și notabilul Oprea Circa sau Târcă din Cernatu Săcelor, care cunoscuse pe împărații Francisc al II-lea și pe Ferdinand al V-lea care l-au acordat lui Oprea Circa privilegiul, foarte rar acordat de a-și crește copii la *Theresianum* din Viena (...).

Într-o zi când vom putea realiza muzeul regional al Săcelor la care am făcut aluzie în discursul meu - rostit acum trei ani în numele intelectualilor din Săcele - în fața statui din Cernatu a eroilor săceleni din războiul întregirii neamului, - toate aceste nobile figuri amintite în aceste pagini precum și alte multe cu merite naționale mai mari sau mai mărunte, născute pe aceste meleaguri vor trebui să defileze în galeriile acestui muzeu (...).

Satulung, iulie 1934 Prof. G. Moroianu

"Săptămâna săcelor"

(...) La începutul lor, locuitorii au fost păstorii, cunoscuți în țară sub denumirea de păstorii ardeleni și apoi de mocanii. Mai târziu, siliți de transformările economice, au imbrățișat ramura comercială, mai puțini agricultura și ramura industrială, formând elita comerțului român de acum câteva decenii. Astfel orașe comerciale, ca: Ploiești, Buzău și mai ales

IOAN G. TOCITU,
colaborator
fost secretar de redacție

fost altul decât moșul D-tale: RADU MOROIANU frun-

PLAIURI SĂCELENE 1934 RETROSPECTIVĂ • PLAIURI SĂCELENE 1934 RETROSPECTIVĂ • PLAIURI SĂCELENE 1934 RETROSPECTIVĂ

Brașov, Galați, Constanța, au magazine mari și elegante, ai căror proprietari sunt mocani.

De asemenea săcelenii au mai dat țărili, pe lângă o mulțime de cărturari care s-au afirmat multumitor, și oameni destoinici în ale politicii, ce și-au spus hotărât gândul (...).

Mânați de același gând bun care au încălzit și ideea apariției acestei reviste, îndrăznim a lansa, la numai o jumătate de an de existență, ideea înființării unei săptămâni, care s-ar numi "Săptămâna Săcelenilor".

Această "săptămână" ar fi totdeauna în a doua jumătate a lunii iulie a fiecărui an, pentru a putea cuprinde și 20 iulie, adică ziua de Sf. Ilie. Cum

tradicionala "Sîntilie" este singura serbare mocănească ce se desfășoară în cadrul festival în pitoreștile costume de odinioară, e cel mai minunat prilej de a se oferi vizitatorilor străini și celor de origine săceleane posibilitatea de a admira odată cu portul, și jocurile specifice din zilele de glorie ale Săcelenilor.

De asemenea, luna iulie ar fi mai potrivită pentru comercianții, industriașii și intelectualii săceleni, care s-ar deplasa ușor, primii, fiind mai puțini în afaceri, iar majoritatea intelectualilor fiind în vacanță. (...)

Această "săptămână" se va organiza începând cu anul 1935. (...)

Cunoșcând dragostea românului în general și a săceleanelui în special de tot ce este tradiție sfântă și viitoare de amintiri, nădăduim ca "Săptămâna Săcelenilor" va avea din an în an, o ampliere fericită, care ar putea tinde, evocând zilele de glorie și belșug din trecut, o nouă și nebănuință cale, pe care s-ar putea clădi viitorul celor de mâine. (Victor Tudoran - No. 7-8).

Căminul "Cetății Universitare"

Cu ocazia punerii pietrei fundamentale a "Căminului de odihnă pentru elevii liceului Gheorghe Șincai din București, Satulungul a fost vizitat de Ministrul Culturii Naționale Dr. Constantin Angelescu, însoțit de D-nii: rector, secretar general, Petre Ghitescu, directorul învățământului primar, D-l Ionel Strat prefectul Județului Brașov și alții.

Încântătoarele priveliști, pe care înalții oaspeți au avut ocazia a le admira de pe plaiurile pitorești ale Satulungului-Săcelenilor, cât și un timp cald de toamnă târzie, au făcut ca să pătrundă în inima Ministrului, ideea construirii unui cămin pentru "Cetatea Universitară" din București. (...) De asemenea D-l ministru a dat ordin Prefectului să facă toate demersurile necesare în vederea exproprierii unui teren de 40.000 de metri pătrați, necesar acestei clădiri. (...)

Dacă ați fi avut prilejul să auziți - așa cum am avut norocul noi - cu câtă dragoste și înșufletire vor-

bea Dr. Dr. C. Angelescu despre acest cămin, care, spune D-sa: "va avea menirea să înfrâtească aici în Săcele - regiune de vechi descălecători - pe regăteni cu ardeleni" nu veți putea concepe niciodată, că acest măret proiect va fi dus la înndeplinire.

Si din viitorul ce se profilează tot mai întunecat, a licărit o lumină de nădejde nouă. Dacă flacără acestei lumini va fi aprinsă curajos de Ministerul Culturii Naționale, Săcelenii au dreptul să mai speră într-o eră de înflorire a cărei roade nu vor întârzi să se arate. (...) (Victor Tudoran - No. 11)

GHEORGHE ȘERBU,

preot

realizat de Adrian GOLEA-MAN

Ecouri

(continuare din pag. 3)

În anul 1934, s-a hotărât fusinarea Asociației Cultural-Sportive "Izvorul" cu Despărțământul "Astra" Săcele. "Fuziunea este de o importanță capitală pentru mișcarea culturală și sportivă din Săcele".

Imediat după reunire, în 15.12.1934, s-a organizat în sala Szabo un festival artistic urmat de bal. Programul: colinde execuțiate de corul Despărțământului condus de Domnul Valer Munteanu, piesă de teatru "Instituțion".

Activitatea cu largă participare este sportul, în special fotbalul.

Să spicuim câteva informații:

"Întrând în sezonul cald vom face cunoștință cu gruparea "Izvorul". Înființată în anul 1922, de un grup de sportivi entuziaști și de curând fuzionată cu "Despărțământul Astra" Săcele".

Meclurile de campionat sunt în toi. Intrat în varful probelor de categoria I, "Izvorul" s-a găsit în ziua de 1.05., în fața "Victoriei".... Rezultatul 3-2, obținut pe terenul "Olimpia" din Brașov (Plaiuri Săcelene, anul I, nr. 4-5, aprilie-mai, 1934).

"De Paști, "Izvorul" a găzduit pe "muncitorii" din Brașov, tot pentru campionat. Actuala formă a "Izvorului" ne face să sperăm că se va clasa bine, în campionatul categoriei I-e, al Districtului Brașov (idem).

"... ne face deosebită placere să ne oprim la a VI-a ediție a întâlnirilor dintre "Olimpia", echipa din Brașov, și echipa săceleană "Izvorul".... Meclul a fost vîn dispusă din primul în ultimul moment. Scorul a fost de 2-0 pentru "Izvorul" (Plaiuri Săcelene, anul II, nr. 4-5, aprilie-mai, 1935).

Confirmând seria meciurilor amicale, echipa Izvorul a mai jucat câteva meciuri, obținând rezultatele următoare: Izvorul-Astra: 2-2; Brașovia-Izvorul: 4-2; Izvorul-C.S. Predeal: 1-1; Izvorul-Muncitori: 3-2. În urma acestor rezultate, "Izvorul" conduce în clasamentul districtului Brașov, sperând să mantine până la sfârșit situația" (Plaiuri Săcelene), anul II, Nr. 9, august-septembrie, 1935).

La sfârșitul campionatului anului 1935, o veste care a bucurat pe toți suporterii:

"Prinț-o ordine, perseverență și muncă "Izvorul" a ajuns să reprezinte sportul românesc la Brașov. Asadar "Izvorul" este campion de faimă!

Campionatul Brașovului, cucerit de gruparea "Izvorul" este cea mai frumoasă performanță ce a strălucit pe fruntea echipei săcelene" (Plaiuri Săcelene, anul II, Nr. 9-10-11, octombrie-noiembrie-decembrie, 1935).

Adunat de
Prof. Elena BULAT

"LUMINA CĂRTURARILOR SĂCELENI"

continuare din pag 2

La Satulung (Săcele), între anii 1930-1940, au apărut revistele "Viața săceleaneană" și "Plaiuri săcelene", premiere absolute ale peisajului publicistic rural de la noi. Doi cărturari onești, aproape uitati pe nedrept azi, AL. STROE-MILITARU (1905-1959) și VICTOR TUDORAN (1910-1980), au fost sufletul acestor interesante publicații, care au militat, împreună cu un mare număr de colaboratori, pentru ridicarea celor șapte sate săcelene, în primul rând prin avant economic, dar și prin acțul de cultură pe care cei foarte tineri pe atunci, grupei mai ales în jurul Asociației cultural-sportive "Izvorul" (1922), îl promovau cu sacrificii, devotament și curaj civic, greu de închipuit pentru generațiile tinere de azi.

Dar, intelectualul și omul de mare rafinament cultural care și-a legat numele poate cel mai mult de tinutul natal este, fără îndoială, economistul și diplomatul de talie europeană, profesorul GEORGE MOROIANU (1870-1945) - personalitate emblematică care a dat pe merit, numele actualului liceu teoretic din Săcele.

Om de înaltă ținută morală și intelectuală, cu studii superioare la Anvers și Paris, George Moroianu și-a obținut doctoratul la Tübingen, și a înființat încă din 1892, în străinătate, o secție a "Ligii pentru unitatea culturală a românilor", el însuși fiind președintele acestei importante reuniuni. Datorită demersurilor acestei dinamice personalități, lumea europeană a făcut un pas serios spre cunoașterea adevărată a românilor și așezarea lor pe un loc cuvenit în rândul națiunilor civilizate.

Nu trebuie să uităm rodnică activitate pe care o desfășoară George Moroianu în calitate de consul al României la Londra și de atașat comercial în Austria, Germania, Elveția, Italia și Rusia. De mare importanță sunt apoi serviciile diplomatice aduse țării reîntregite în calitate de consilier principal al primului ministru Ion I. C. Brătianu la conferința de pace de la Paris (1919).

Profesorul universitar George Moroianu este unul dintre stâlpii de bază ai învățământului economic de la noi. Între 1929-1936 a fost rector al Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale de la Cluj.

Ne-ar trebui multe pagini pentru a-i putea evoca pe toți cărturarii săceleni, preoți sau învățători, profesori, economisti, medici, ingineri sau juriști, care au simțit prin cuvânt, și mai ales prin faptă, într binele și înălțarea edificiului culturii și spiritualității săcelene.

Poate nu întâmplător, prin 1936, cu ocazia unui turneu al Teatrului Național din Iași, directorul de atunci al respectabilei instituții, Nicolae Șerban, declară fără nici un fel de conveniență că "Nici la Brașov nu-i atâtă inimă românească ca la Săcele".

Prof. Liviu Nicolae DÂRJAN

Plaiuri săcelene

Dintre toate sărbătorile de peste an, cea mai dragă tuturor creștinilor este Crăciunul.

Lumea întreagă se bucură de venirea pe pământ a Fiului lui Dumnezeu, întrecându-se în a aduce cinstire celui ce vine printre noi mereu și mereu, prunc Tânăr, an de an înnoind firea, aducând pace și bucurie în inimile credincioșilor.

Crăciunul, este praznic de bucurie, cu brad frumos împodobit, cu daruri pentru copii, pentru cei dragi: cu vacanță și cântece de stea, cu preamărirea Pruncului Divin care vine iar și iar, să ne aducă bucurie și speranță, vine să ne chemă la înnoirea vieții, la a fi partași vieții celei veșnice prin trăire religios-morală în bucuria Tatălui Cercesc. Este sărbătoarea bucuriei, a familiei care se reunesc de Crăciun pentru a spori dragostea, pacea și liniștea interioară.

Ne aducem aminte cu duioșie de copilăria noastră, de zilele fericite când îi bucuram pe bunică pe părinți sau rudenii cu gingeșe colinde în care poeții anonimi au sătuit să îmbine în versuri între totul conforme cu Sfânta Scriptură, cele despre venirea în lume a Fiului lui Dumnezeu.

Colindele au fost pentru noi români carte de învățătură despre cele sfinte. Din colinde, generații după generații au învățat despre Mântuitorul Iisus Hristos și învăță și astăzi.

Copiii, înainte de a învăța să scrie și să citească, înainte de pîrni spre tempul de luminare a mintii, care este scoala - iau cunoștință de Sfânta Scriptură.

Colindele îi învăță pe cei mici și reamintesc celor mari întreaga istorie a Nasterii Mântuitorului Hristos.

Tot românul - creștin prin naștere - dobândeste cunoștințe despre realitățile din Tara Sfântă de acum aproape 2000 de ani, încă din fragedă copilărie.

Din colinde știm că Hristos s-a născut din Fecioara Maria, că Tatăl L-a trimis în lume: "Să se nască/ Să să crească/ Să ne măntuască". Românul stie și afirmă prin colindul ce-l cîntă, că: "Astăzi s-a născut/ Cel fără de-nceput/ Cum au spus prooroci", adică s-a născut Cel din veci, Cel veșnic, Fiul lui Dumnezeu despre care au afirmat prooroci că va veni la "plinirea vremii", afirmație făcută cu mult timp înainte de nașterea Domnului.

Colindătorii știu despre "Frumoasa Galileea", despre Fecioara Maria și întâlnirea ei cu Îngerul Gavriil care îi aduce Vestea cea Bună, la Nazaret.

Colindele ne povestesc cum "Iosif și Maria/ Săvârșind călătoria", au ajuns la Betleem. Acolo, "La Betleem colo jos/ Cerul arde luminos/ Preacurata, naște astăzi pe Hristos/ Naște-n ieșea oilor/ Pe-mpăratul tuturor". Acolo, "Îngerii cîntau/ Păstorii fluierau/ Magii se-nchinău/ Toți se bucurau".

Din colinde aflăm de steaua călăuzitoare a magilor, de numele lor - Gașpar, Melhior și Baltazar -, de darurile

aduse de ei pruncului Iisus, "ca unui Marempărat", "Aur, smirnă și tămâie/ Spre mărirea Lui să fie".

Afăm apoi de trecerea lor, a cralor, pe la curtea lui Irod care s-a tulburat de frică să nu-i ia tronul Împăratul nou-născut.

Pentru a scăpa de El, a poruncit să fie ucisi toți pruncii mai mici de doi ani. Colindul o spune foarte clar și

celelalte datini din străbuni. Celui ce în peșteră s-a născut și în leșe a fost culcat pentru noi și pentru a noastră mântuire.

Să serbăm cu bucurie duhovnicească Nasterea Domnului, Anul Nou și Boboteaza având pace și liniște, dragoste și bună înțelegere cu semenii noștri, având împăcare cu noi în sine și cu Dumnezeu.

Să ne reamintim cântecul îngăresc din noaptea Sfântă: "Mărire întru cel de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace, între oameni bunăvoie".

Să luăm aminte la învățăturile Sfintelui Scriptură care zice: "Nu tot cel ce-mi zice Doamne, Doamne, va intra în Împărația Cerurilor, ci cel care face voia Tatălui Meu". Care este voia lui Dumnezeu? Este bună învoie, dragostea și înțelegerea dintre oameni.

Ni se cere să fim împlinitori ai voii lui Dumnezeu, nu numai ascultători. Credința noastră să fie via - lucrătoare prin iubire - deci fapte nu doar promisiuni. Omul, mereu promite lui Dumnezeu că nu va mai păcătu. Mereu își promite lui însuși și la hotărâri soleme că se va îndrepta, dar tot de atâtea ori își calcă promisiunile făcute, jurăminte devin ceea banal iar el merge pe aceeași cărare bătătorită și păcatului, pe care o știe și care îi este mai la îndemâna, și într-o zi oarecare se trezește la marginea de mormânt lipsit de fapte bune, lipsit de dragostea lui Dumnezeu pe care nu a cunoscut-o niciodată.

Să luăm aminte că nu se termine toate aci pe pământ, și nu cu Moartea să încheie societatele, ci viața veșnică.

Moartea este doar o trecere în veșnicie, nicidcum în neființă.

Hristos Domnul de aceea a venit în lume, ca să ne învețe despre viață, despre dragostea lui Dumnezeu față de creația Sa, despre veșnicia și frumusețea trăirii cu Dumnezeu. A venit să ne învețe că nu am apărut în lume întâmplător și nu plecăm din această lume întâmplător, ci există o rânduială divină, o purtare de grija a lui Dumnezeu.

După o perioadă trăită pe pământ, omul se întoarce la Tatăl cercesc. Sufletul se întoarce acasă în veșnicie. Pentru aceasta a venit Hristos în lume, ca prin naștere, moarte și înviere să ne dea posibilitatea de a ne întoarce acasă, la rosturile sfintilor, cântând cu îngerii din ceruri imnele bucuriei, petrecând în veci cu Dumnezeu.

Să ne bucurăm în aceste zile mărind pe Dumnezeu în cântări duhovnicești și creștinești zicând:

"Hristos se naște Mărtișorul,
Hristos din ceruri întâmpinătorul,
Hristos pe pământ, înălțătorul,
Cântări Domnului tot pământul
Și cu bucurie lăudați popoarelor,
Că să-a preamărit".

Preot Mircea LEB
Biserica Sf. Adormire Satulung

NASTEREA DOMNULUI - ÎNROIKE OMULUI

artistic: "Iară Irod-împărat/ Auzind s-a tulburat/ Oastea lui și-a ridicat/ Mulți coconi mici a tăiat/ Patrusprezece mii/ De doi ani în jos mai mici/ Și-a găzduit fără de folos/ Să-l taia și pe Hristos/ Pe Hristos nu l-a tăiat/ Tatăl Sfânt l-a apărat/ Căci un înger a trimis/ Și-a spus lui Iosif în vis/ Și-a luat pe Maria/ Și-au plecat din Iudeea/ Până la Egipt s-au dus/ Cu dulcele prunc Iisus/ Și-au scăpat de moartea grea/ Care Irod le-o făcea".

Acest lucru se poate verifica în Sfânta Scriptură care ne povestesc despre fuga Sfintei Familii din Egipt, pentru a scăpa de furia lui Irod cel bolnav de "boala bănuieilor". Despre cruzimea lui Irod parcă nici nu ne vine să credem că ar fi reală. Sună însă, pe lângă scrierile sfintelor, alte scrieri ale unor contemporani cu evenimentele despre care vorbim, care aduc mărturii despre aceasta.

Din aceste scrieri ale istoricilor profani care s-au ocupat de domnia lui Irod, aflăm că acesta a fost un mare tiran. Istoricul evreu Iosif Flaviu, contemporan cu Irod, arată că acesta era de neam străin judeumeu, și ocupase tronul Tării Sfintelor prin usurpare. Era mai prieten cu ocupanții romani, decât cu poporul iudeu pe care îl guverna. A ucis fără scrupule, în dreapta și stânga, până și pe unii membri ai familiilor sale: Si-a ucis soția Mariamne și pe mama acesteia Alexandra; a ucis pe fratele soției sale Aristobul în vîrstă de 17 ani, și-a ucis doi cununati: Iosif și Castobar; în sfârșit și-a ucis trei din proprii săi fii: Alexandru, Aristobul și Antipater. Pe acesta din urmă l-a ucis cu cinci zile înainte de a mori el însuși. De pe patul de moarte a ordonat surorii sale Salomeea ca în ziua în care va mori el, să fie uciși pe hipodromul din Ierohon 500 de fruntași ai iudeilor pentru ca poporul să nu se bucură de moartea sa, ci plângându-pe aceia să se lasă impresia că supușii îl plâng pe el. Deci ceea ce spune Sfânta Scriptură despre cruzimea lui Irod este confirmat de mărturile contemporanilor lui și cuprins în colindete străbune.

Se face amintire apoi la unele colinde despre Iuda vânzătorul, despre Pilat și patimile Domnului, despre răstignire și moartea Sa pe cruce.

Cele amintite sunt doar câteva elemente din care putem vedea bogăția poeziei și cântecului religios, care face parte din ființa poporului român.

Să aducem cinstire și în acest an, prin colinde și

COMUNICARI

ce se vor prezenta în cadrul simpozionului "IZVORIUL" cultură și tradiție săcelene.

1. Acad. Alex. Surdu, "Satulul Academiei Române și el Despărțământul ASTRA" - Brașov;

2. Ion. Aurel Brumaru, "redactor șef" al revistei ASTRA Localismul creator;

3. Prof. Ilie Culbă, "trăitor" - istoric, prezentă beneficiu în viața comunității săcelene;

4. Dr. Florin Sălări, "lăuntrică și conținutul româneșc în revista Plaiuri Săcelene";

5. Prof. Victor Carpen, "Participarea "trăitorului" la întregirea și consolidarea familiei săcelene";

6. Prof. Liviu Dăianu, "Vocatia românilor săceleni" - progres prin cultura;

7. Prof. Nicula Puchianu, "legături săcelene și oportunități de acordare la menținerea ortodoxiei și spiritualității";

8. Mircea Breazu, "Bisanca Sf. Nicolae și înmulțirea Națională";

9. Dr. Augustin Tătaru, "Prof. Gheorghe Dragos - personalitate săcelenească";

10. Ing. Gheorghe Gălăgan, N. G. V. Gălăgan - personalitate marcantă a Săcelor;

11. Prof. Vasile Man, "Profesor Victor Lingea - omul de înaltă înțelută";

12. Prof. Gheorghe Ion, "Sentimentul religios la moșinii săceleni";

13. Ing. Stefan Munteanu, "Constantin Popescu - profesor și patru academicieni";

14. Prof. Ioan Itu, "Colinda milionă în Tara Bâilor";

15. Prof. Andronici Moldovan, "Pentru un "trăitor" proaspăt și Plaiuri săcelene"; învățătoare;

16. Ing. Claudiu Horodei, "Săcalu - rezultatul ei perspectivă".

Talente autentice

Domnișoarele Anca Minodora Axinte și sora ei, Irina Petronela Axinte în acest an au făcut dovada talentului lor și au reușit să devină campioane naționale de junioare la canotaj în probele de vitează. S-au clasat pe podium la toate concursurile la care au participat atât în țară cât și în străinătate.

În prezent aceste autentice speranțe ale canotajului românesc se pregătesc la Snagov cu loturile de senioră în vedere participării în 1998 la campionatele mondiale.

Mult succes!

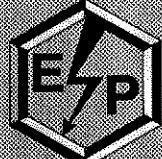
Redacția

TABEL NOMINAL
cu membrii cotizanți ai
Asociației cultural sportive
"Izvorul" - trimestrul IV 1997

1. Cazacu Stefan	20.000	36. Sărbi Corneliu	10.000
2. Iordache Ioan	20.000	37. Serban Eugen	10.000
3. Modest Zamfir	20.000	38. Siserman Eugen	10.000
4. Roșculeț Claudiu	20.000	39. Taraș Gelu	10.000
5. Zavarache Constantin	20.000	40. Taraș Mircea	10.000
6. Albuleț Victor	15.000	41. Teșileanu Barbu	10.000
7. Bărsan Horia	15.000	42. Tuțulanu Ioan	10.000
8. Gomolea Dumitru	15.000	43. Ungureanu Camelia	10.000
9. Taraș Octavian	15.000	44. Vlad Ioan	10.000
10. Bărbat Puiu	10.000	45. Zamfir Dan	10.000
11. Bobeș Gabriel	10.000	46. Zangor Lucian	10.000
12. Bobeș Gheorghe	10.000	47. Abagiú Carmen	5.000
13. Bobeș Ion	10.000	48. Alexandrescu Emil	5.000
14. Bobeș Ovidiu	10.000	49. Arhir Ioan	5.000
15. Brădean Maria	10.000	50. Avasilicioale Jan	5.000
16. Butu Mihai	10.000	51. Avram Vasile	5.000
17. Casapu Stefan	10.000	52. Axinte Petre	5.000
18. Cioroianu Aurelia	10.000	53. Băeșu Florin	5.000
19. Dinu Popa	10.000	54. Băncilă Nicolae	5.000
20. Dogaru Aurel	10.000	55. Banciu Gheorghe	5.000
21. Eftimie Ioan	10.000	56. Barbu Dan	5.000
22. Filipescu Gheorghe	10.000	57. Barbu Mircea	5.000
23. Gheorghita Petre	10.000	58. Barbu Nicolae	5.000
24. Ifrim Dorin	10.000	59. Bărsan Nicolae	5.000
25. Ionei Adrian	10.000	60. Bărsan Teodor	5.000
26. Jinga Romulus	10.000	61. Beciu Ioan	5.000
27. Lață Vasile	10.000	62. Boberșchi Dan	5.000
28. Lala Elena	10.000	63. Brînzea Nicolae	5.000
29. Mătase Eugen	10.000	64. Butu Elena	5.000
30. Nitescu Adrian	10.000	65. Carpin Victor	5.000
31. Nicolaescu Marian	10.000	66. Cenușe Ioan	5.000
32. Nicolescu Alex	10.000	67. Ciobanu Gabriela	5.000
33. Plăișu Constantin	10.000	68. Ciobotaru Sergiu	5.000
34. Popescu Mihai	10.000	69. Cioca Aurelia	5.000
35. Rîșnoveanu Paul	10.000	70. Coliban Nicolae	5.000

71. Comșă Eugen	5.000	119. Pasăre Adrian	5.000	167. Cofei Ioan	3.000
72. Comșă Traian	5.000	120. Pepene Ioan	5.000	168. Cosma Maria Teodora	3.000
73. Costea Stefan	5.000	121. Perclog Constantin	5.000	169. Cristea Cornelia	3.000
74. Costea Dumitru	5.000	122. Perclog Gelu	5.000	171. Cujbă Ilie	3.000
75. Crăciunescu Virgil	5.000	123. Petruțiu Emil	5.000	171. Curmei Lidia	3.000
76. Dărjan Liviu	5.000	124. Poenaru Nelu	5.000	172. Damian V. Constantin	3.000
77. David Fănică	5.000	125. Rîșnoveanu Dan	5.000	173. Debu Gheorghe	3.000
78. Debu Mircea	5.000	126. Rimnceanu Emil	5.000	174. Droc Jean	3.000
79. Dincă Mariana	5.000	127. Roșculeț Abigail	5.000	175. Dumitru Mariana	3.000
80. Drăgan Mircea	5.000	128. Rodeanu Bogdan	5.000	176. Filip Doina	3.000
81. Durbălău Stefan	5.000	129. Rogoz Emil	5.000	177. Ghișoiu Dorin	3.000
82. Filip Anca	5.000	130. Selțan Adrian	5.000	178. Ghiuță Deliana	3.000
83. Filipescu Octavian	5.000	131. Serban Corneliu	5.000	179. Guralicu Gheorghe	3.000
84. Florescu Gheorghe	5.000	132. Serbu Iulian	5.000	180. Leșanu Mircea	3.000
85. Gavrăuș Radu	5.000	133. Simon Robert	5.000	181. Lodromăneanu Virgil	3.000
86. Gabor Lucia	5.000	134. Spătaru Maria	5.000	182. Lupu Florin	3.000
87. Gadea Aurel	5.000	135. Spiru Maria	5.000	183. Mahasin Magdalena	3.000
88. Ghia Mircea	5.000	136. Stanciu Ioan	5.000	184. Manoliu Sava	3.000
89. Ghia Petre	5.000	137. Stoicescu Nicolae	5.000	185. Median Dan	3.000
90. Ghînescu Horia	5.000	138. Stoîu Mihaela	5.000	186. Median Suzana	3.000
91. Godeanu Roxana	5.000	139. Surducan Gheorghe	5.000	187. Median Valeriu	3.000
92. Gologan Gheorghe	5.000	140. Teșileanu Costin	5.000	188. Neacșu Lucian	3.000
93. Grozea Ioan	5.000	141. Teacă Mihai	5.000	189. Niculescu Nicolae	3.000
94. Guiu Stefan	5.000	142. Trâmbiță Alexe	5.000	190. Nistor Mihai	3.000
95. Ionaș Hajnalika	5.000	143. Ticusân Gheorghe	5.000	191. Onica Ioan	3.000
96. Ionescu Nicolae	5.000	144. Turuță Ioan	5.000	192. Orez Ioan	3.000
97. Jantea Gheorghe	5.000	145. Tîru Sorin	5.000	193. Răglean Floarea	3.000
98. Jerău Gheorghe	5.000	146. Valea Dumitru	5.000	194. Șendruț Maria	3.000
99. Leșescu Mihai	5.000	147. Viorel Mihai	5.000	195. Șerbănescu Adrian	3.000
100. Lungu Constantin	5.000	148. Vlad Adriana	5.000	196. Ștefan Vasile	3.000
101. Lupu Stefan	5.000	149. Vlad Mircea	5.000	197. Trâmbiță Stelian	3.000
102. Matepiuc Cornelia	5.000	150. Voinea Dumitru	5.000	198. Trașcă Florin	3.000
103. Matepiuc Daniela	5.000	151. Bucurenciu Alexandru	4.000	199. Trâmbiță Stelian	3.000
104. Moarcăs Andrei	5.000	152. Albuleț Aurel	3.000		
105. Moarcăs Puiu	5.000	153. Antemir Radu	3.000		
106. Moldovan Andronic	5.000	154. Balica Maria	3.000		
107. Munteanu Cornel	5.000	155. Beșchea Maria	3.000		
108. Munteanu Dan	5.000	156. Bilan Florin	3.000		
109. Munteanu Vasile	5.000	157. Boiculescu Veronica	3.000		
110. Munteanu Vasile	5.000	158. Bozancă Liliana	3.000		
111. Munteanu Mirela	5.000	159. Bulat Elena	3.000		
112. Nechifor Constantin	5.000	160. Bulat Florentin	3.000		
113. Nitescu Ioan	5.000	161. Butu Ioan	3.000		
114. Ocnean Doru	5.000	162. Căciula Cristian	3.000		
115. Ocnean Luca	5.000	163. Calan Pandrea Aurel	3.000		
116. Olar Roxana	5.000	164. Cergău Mihai	3.000		
117. Pășă Ioan	5.000	165. Coarfa Aneta	3.000		
118. Paraipan Gheorghe	5.000	166. Codreanu Elena	3.000		

ELECTROPRECIZIA S.A.

2212 Săcele - Brașov
str. Parcului 16
phone: 40-068-27.07.63
fax: 40-068-27.19.98
telex: 61285

Cu o experiență de 50 de ani în domeniul și cu un management de calitate atestat după normele ISO 9001, societatea noastră este partenerul Dvs., loial pentru:

Produsele sale:

- ECHIPAMENT ELECTRIC - ELECTRONIC AUTO
- MOTOARE ELECTRICE ASINCRONE MONO - TRIFAZATE
- PRODUSE ELECTRO-TEHNICE DE UZ CASNIC SI GOSPODĂRESC

Serviciile sale - oferite prin:

- SERVICE AUTO MAGAZIN Telefon: 068/15.09.45
- PASAJ COMERCIAL Telefon: 068/15.39.38

SPRE ȘTIINȚĂ:

- Materialele primite la redacție nu se înapoiază.
- Articolele privitoare la Săcele, Tărălungeni, Zizin și Purcăreni au prioritate.
- Vom fi recunoscători acelora care ne vor trimite adresele exacte ale rudenilor și prietenilor de origine săceleană pe care i-ar interesa revista noastră.
- Materialele ce se doresc a fi prezentate în coloanele revistei, precum și alte informații despre revistă și asociația cultural-sportivă Izvorul-SĂCELE, pot fi obținute de la:
- ing. Taraș Octavian - str. G. Moroianu, nr. 361, Săcele, tel. 27.05.19
- ing. Roșculeț Claudiu - str. G. Moroianu, nr. 353, Săcele, tel. 27.72.90
- Coloanele revistei rămân deschise tuturor acelora care, prin articolele lor, înțeleg să contribuie la cunoașterea și progresul acestor meleaguri.

REDACTIA

MEMENTO:

"Dupa ce o veți citi,
păstrați revista în casa
voastră. Oricând o veți
găsi, vă va face plăcere,
îlindcă vă reamintește
oameni și locuri scumpe
vouă și părinților voștri".

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

prof. V. CARPIN
ing. TARAS OCTAVIAN
ing. ROSCULEȚ CLAUDIU
IOAN EFTIMIE
ec. MILU ALEXANDRESCU
ing. DAN ZAMFIR

prof. CUJBĂ ILIE
prof. A. MOLDOVAN
V. SECĂREANU

Tiparul a fost executat la:
Tipografia Disz Tipărie Săcele

Redacția

SĂRBĂTOAREA MARII UNIRI LA SĂCELE

Ziua Națională a României a fost aleasă din Constelația multor sărbători din an să fie 1 Decembrie. Este ziua Marii Uniri a românilor într-un singur stat, sub arripele unei Patrie întregite. Mareea Unire din 1918 a fost așteptată de români și speranță și îndreptățile manifestări de bucurie. Pentru că, istoria românilor care a premiers-o, a fost încercată de un prea lung calvar și de prea multe răstigniri. De aceea, această zi a fost și va rămâne pentru noi un eveniment al reinvierii forțelor românești, unite în cuget și simț.